

Arrest

nr. 271 674 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. U studeerde verpleegkunde en behaalde in 2019 uw diploma.

In 2017 werd de zaak van uw zus (...) te Porticos de San Ramon beschoten. Uw zus diende maandelijks een bedrag te betalen aan de bende, maar doordat ze dit niet kon betalen werd de zaak aangevallen. Het te betalen bedrag was namelijk sinds juli 2017 toegenomen tot 100 dollar per maand.

Bij de beschieting kwam één persoon om het leven en uw nichtje (...) werd door een kogel geraakt in haar knie.

Na dit incident zette uw zus haar zaak stop en verhuisde ze met haar partner (...). U woonde tot dan ook bij uw zus in Porticos de San Ramon en verhuisde naar het huis van uw vader in Apopa. In de week verbleef u bij uw moeder, maar in het weekend ging u dan naar uw vader. Na één jaar ging u terug in Porticos de San Ramon wonen.

Uw zus keerde na een jaar eveneens terug naar Porticos de San Ramon. Ze opende er opnieuw een zaak en werkte enkel samen met klanten die ze al kende. Ook was de zaak meer verborgen en leek het langs de buitenkant niet op een zaak. De bende kwam toch te weten dat er een zaak was en begon uw zus opnieuw af te persen. Op een bepaald moment had uw zus echter opnieuw moeilijkheden om het gevraagde bedrag te betalen en besloot ze de zaak stop te zetten.

In november 2019 werd uw broer, (...), aangevallen aan een tankstation. Enkele bendeleden die daar ook waren herkenden hem en hebben uw broer geslagen en beroofd. Hij moest dan in een wagen stappen en werd ergens anders aangemaand om uit te stappen. Daar hebben de bendeleden hem met zijn hoofd tegen de grond geslagen tot hij het bewustzijn verloor. Toen hij terug bij bewustzijn was, hielp een bewaker hem om de politie te bellen. De politie kwam en bracht hem naar het ziekenhuis. Op 14 november 2019 diende uw broer ook een klacht in bij de politie omwille van dit incident.

U kon de kosten voor de universiteit niet meer betalen en uw moeder besloot om u met uw zus naar België te sturen opdat u hier dan misschien kon studeren.

U verliet El Salvador samen met uw zus (...), haar partner (...) en uw nichtje (...) op 14 februari 2020 en kwam de volgende dag aan in België. Op 20 februari 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat ze uw broer zullen vermoorden. Ook heeft u geen huis waar u zich veilig voelt en wil u graag geneeskunde studeren.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; foto's van de verwondingen van uw broer; medische attesten betreffende uw nichtje (...); de klacht omtrent de aanval op uw broer; een document van de forensische arts betreffende uw broer; de klacht over het schietincident; een document van de organisatie CONNA (Consejo Nacional de la Niñez y de la Adolescencia – Nationale Raad voor de Jeugd en de Adolescenten)

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat de zaak van uw zus werd beschoten nadat ze de renta niet kon betalen, omdat uw broer was aangevallen nadat hij de renta niet kon betalen en omdat u uw universitaire studies niet meer kon betalen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.8-9). Dit probleem situeert zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt u zelf dat u persoonlijk nooit benaderd werd door bendeleden en nooit problemen met hen had (CGVS, p.15). Gevraagd naar uw reden om naar België te komen haalde u de algemene situatie aan in El Salvador en in de zone waar u woonde, en de problemen waarvan uw zus, broer en nichtje het slachtoffer werden (CGVS, p.8-9). Gevraagd of u daar nog iets wilde aan toevoegen zei u dat u uw universitaire studies niet meer kon betalen en dat uw moeder daarop besloot om u mee naar België te sturen met uw zus en haar gezin (CGVS, p.9). Het lijkt er dan ook sterk op dat de problemen met betrekking tot het schoonheidssalon van uw zus misschien wel de gelegenheid maar niet de reden waren voor uw vertrek uit El Salvador.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uw betrokkenheid bij het schoonheidssalon van uw zus en de problemen die daaraan verbonden zijn niet aannemelijk maakt.

Zo legt u in de eerste plaats vage en tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw woonplaats. Gevraagd naar uw laatste adres in El Salvador voor uw komst naar België stelt u dat u in Porticos de San Ramón, huis 26 te Mejicanos woonde bij uw zus (...) en haar partner (...) (CGVS, p.3). U zou daar zo'n zes jaar gewoond hebben, dus sinds 2014 (ibid.). Uw zus stelt echter dat ze slechts één jaar in dat huis woonde (CGVS 2013193, p.4) en noch zij, noch haar partner vermelden dat u ook op dit adres woonde (CGVS 2013193, p.3; CGVS 2013190, p.4). Nochtans werd hen beiden specifiek gevraagd met wie ze op dat adres woonden (ibid.). Ook stelt uw zus dat ze van 2013 tot 2017 wel in Porticos de San Ramón woonde, maar in huis nummer 1 (CGVS 2013193, p.5). Echter blijkt uit uw verklaringen dat u toen op nummer 26 woonde en bijgevolg dus niet op hetzelfde adres als uw zus (CGVS, p.3). Ook stelt uw zus dat de zaak aan haar huis was gelegen (CGVS 2013193, p.5). U stelt echter dat de zaak in een ander huis was in dezelfde kolonie (CGVS, p.10), maar u beaamt wel dat de zaak op het nummer één was gelegen (CGVS, p.9), wat dan ook doet vermoeden dat uw zus inderdaad aan de zaak woonde op nummer één en dat u niet bij haar woonde. Dit gegeven doet dan ook in grote mate afbreuk aan uw beweerde betrokkenheid bij de problemen die uw familie kende als gevolg van deze zaak.

Voorts legt u nog meer tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen, aangezien u stelt dat u gedurende één jaar bij uw vader in Apopa woonde nadat de zaak van uw zus in 2017 werd beschoten (CGVS, p.11-12). Erop gewezen dat u eerder verklaarde sinds 2014 op het adres in Porticos de San

Ramón te wonen, stelt u dat u er een lange tijd woonde tot de feiten zich voordeden en dat u dan soms bij uw vader en soms bij uw moeder woonde (ibid.). Uiteindelijk concludeert u dat u een jaar bij uw vader woonde na het schietincident en dat u nadien met uw moeder terug in Porticos de San Ramón ging wonen (ibid.). Erop gewezen dat u eerder stelde bij uw zus te wonen, stelt u nu dat de huizen dicht bij elkaar lagen. Bijgevolg dient er te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een reëel zicht te geven op uw actuele verblijfplaatsen in El Salvador. Wederom wordt er geconcludeerd dat u niet bij uw zus woonde aan het schoonheidssalon en dat u dus ook niet betrokken was bij de problemen die uw familieleden hadden als gevolg van deze zaak.

Deze conclusie wordt nog verder onderbouwd door uw beperkte verklaringen over de renta die uw zus diende te betalen. U weet namelijk niet aan wie uw zus de renta diende te betalen en u stelt dat u de details niet kent omdat u toen aan het studeren was (CGVS, p.10). Ook weet u niet wanneer die betalingen plaatsvonden (ibid.). Ook stemmen uw verklaringen omtrent de renta niet overeen met die van uw familieleden. Zo weten uw familieleden wel dat het bende 18 betrof (CGVS 1928230, p.16; CGVS 1928233, p.6, 11; CGVS 2013193, p.17-18). Ook stelt u dat de betalingen aan renta op maandelijkse basis waren (CGVS, p.9, 11), terwijl de rest van uw familie stelt dat het wekelijkse betalingen betrof (CGVS 2013193, p.16; CGVS 1928230, p.12). Nochtans stelt u wel dat u meermaals per week een bendelid in de zaak langskomen en zag u soms de betalingen gebeuren (CGVS, p.16). Ook kon u dan naar eigen zeggen direct herkennen dat het een bendelid betrof (CGVS, p.16-17). Dat u desondanks toch geen uitgebreidere verklaringen kan afleggen over de renta en niet kan zeggen welke bende de afpersing uitvoerde en met welke frequentie, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag en uw betrokkenheid bij het schoonheidssalon van uw zus. Bovendien is het ook frappant dat u zelf niks vermeld over uw werkzaamheden in de zaak van uw zus, maar dat uw advocaat dient op te merken dat u er af en toe hielp (CGVS, p.16). Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan uw beweerde betrokkenheid bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vervolgens zijn ook uw verklaringen over de aanval op uw broer tegenstrijdig met die van uw familieleden. Zo stelt u dat uw zus haar tweede zaak reeds had gesloten na nieuwe afpersing alvorens dat uw broer werd aangevallen (CGVS, p.14). Nochtans beweren uw familieleden dat ze net door de aanval op uw broer besloten om de zaak te sluiten (CGVS 1928233, p.10, 19; CGVS 2013193, p.20). Ook situeert u de aanval op uw broer in november 2019 (CGVS, p.13) terwijl dit incident volgens uw familieleden op 15 oktober 2019 plaatsvond (CGVS 1928233, p.9; CGVS 2013193, p.20; CGVS 1928230, p.12). U slaagt er bijgevolg wederom niet in uw betrokkenheid bij de zaak en bij de problemen van uw familie aannemelijk te maken. De documenten die u in dit verband neerlegt, zijnde foto's van de verwondingen van uw broer, de klacht over de aanval op uw broer en het document van de forensische arts, dient te worden opgemerkt dat er uit deze documenten niets kan worden afgeleid over uw betrokkenheid bij het incident.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan enige relevante betrokkenheid van uwentwege bij de zaak van uw zus of enige rechtstreekse betrokkenheid van uwentwege bij de aangehaalde vervolgingsfeiten. Dat blijkt eens te meer uit de vaststelling dat u ongeacht uw familieband, uw beweerde nabijheid (zie hoger) en zelfs uw beweerde occasionele hulp in de zaak (zie hoger), zelf nooit benaderd werd door bendeleden en nooit problemen met hen had (CGVS, p.15). In dat verband wordt ook vastgesteld dat uw vader en moeder zich nog steeds in El Salvador bevinden (CGVS, p.5). Beiden kenden geen problemen met de bendes na het vertrek van uw zus en de overige rechtstreeks bij de zaak betrokken familieleden (CGVS, p.15). Er is dan ook geen reden waarom u met redelijke waarschijnlijkheid een risico zou lopen om wel gevisieerd te worden in verband met het schoonheidssalon.

In zoverre u niet wenst terug te keren naar de wijk waar u eerder woonde maar waar u persoonlijk geen problemen ondervond, kan er worden op gewezen dat u, voor u in Porticos de San Ramón woonde, vijf jaar bij uw vader in Apopa woonde (CGVS, p.4) en dat u ook in de periode 2017-2018 een jaar bij uw vader woonde (CGVS, p. 11). Dat de situatie in zijn wijk relatief goed is blijkt uit de vaststelling dat u niet eens weet of er een bende de macht heeft (CGVS, p.4-5). Dit doet dan ook nog verder concluderen dat u geen reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar El Salvador en dat u zich wel degelijk probleemloos zou kunnen vestigen in de wijk waar uw vader woont.

Voor de volledigheid kan nog worden opgemerkt dat het niet kunnen betalen van universitaire studies niet onder de definitie van vervolging of ernstige schade valt en dat er er uit dit element geen nood aan internationale bescherming in uwv hoofde kan worden afgeleid.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drughandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor wat betreft uw zus Maria Asunción en uw broer Cesar Ovidio, die de subsidiaire beschermingsstatus werden toegekend, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u, zoals hierboven aangetoond, geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De overige door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart bevatten namelijk louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. De overige documenten die u neerlegt – medische attesten betreffende uw nichtje (...), de klacht over het schietincident, een document van de organisatie CONNA (Consejo Nacional de la Niñez y de la Adolescencia – Nationale Raad voor de Jeugd en de Adolescenten) – kunnen evenmin uw betrokkenheid bij de problemen van uw familie aantonen. Bijgevolg kunnen ze bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen.

Op 23 augustus 2021 ontving het CGVS tevens een opmerking van uw advocaat. Ze stelt dat er nog extra vragen gesteld zouden moeten worden alvorens een negatieve beslissing te nemen. Echter legden u en uw familieleden uitgebreide verklaringen af tijdens jullie persoonlijk onderhoud en kan deze opmerking bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 “en volgende” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Zij haalt tevens een beoordelingsfout aan.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een attest opgesteld door de psycholoog Eduardo Enrique Perez Flamenco, een attest opgesteld door de dokter Mario Esteban Miranda Galdamez en een huurovereenkomst inzake haar moeder.

Ter terechtzitting legt verzoekster per aanvullende nota de beëdigde vertalingen neer van de bij het verzoekschrift neergelegde attesten.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde:

*“Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een

aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat de zaak van uw zus werd beschoten nadat ze de renta niet kon betalen, omdat uw broer was aangevallen nadat hij de renta niet kon betalen en omdat u uw universitaire studies niet meer kon betalen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.8-9). Dit probleem situeert zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt u zelf dat u persoonlijk nooit benaderd werd door bendeleden en nooit problemen met hen had (CGVS, p.15). Gevraagd naar uw reden om naar België te komen haalde u de algemene situatie aan in El Salvador en in de zone waar u woonde, en de problemen waarvan uw zus, broer en nichtje het slachtoffer werden (CGVS, p.8-9). Gevraagd of u daar nog iets wilde aan toevoegen zei u dat u uw universitaire studies niet meer kon betalen en dat uw moeder daarop besloot om u mee naar België te sturen met uw zus en haar gezin (CGVS, p.9). Het lijkt er dan ook sterk op dat de problemen met betrekking tot het schoonheidssalon van uw zus misschien wel de gelegenheid maar niet de reden waren voor uw vertrek uit El Salvador.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uw betrokkenheid bij het schoonheidssalon van uw zus en de problemen die daaraan verbonden zijn niet aannemelijk maakt.

Zo legt u in de eerste plaats vage en tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw woonplaats. Gevraagd naar uw laatste adres in El Salvador voor uw komst naar België stelt u dat u in Porticos de San Ramón, huis 26 te Mejicanos woonde bij uw zus (...) en haar partner (...) (CGVS, p.3). U zou daar zo'n zes jaar gewoond hebben, dus sinds 2014 (ibid.). Uw zus stelt echter dat ze slechts één jaar in dat huis woonde (CGVS 2013193, p.4) en noch zij, noch haar partner vermelden dat u ook op dit adres woonde (CGVS 2013193, p.3; CGVS 2013190, p.4). Nochtans werd hen beiden specifiek gevraagd met wie ze op dat adres woonden (ibid.). Ook stelt uw zus dat ze van 2013 tot 2017 wel in Porticos de San Ramón woonde, maar in huis nummer 1 (CGVS 2013193, p.5). Echter blijkt uit uw verklaringen dat u toen op nummer 26 woonde en bijgevolg dus niet op hetzelfde adres als uw zus (CGVS, p.3). Ook stelt uw zus dat de zaak aan haar huis was gelegen (CGVS 2013193, p.5). U stelt echter dat de zaak in een ander huis was in dezelfde kolonie (CGVS, p.10), maar u beaamt wel dat de zaak op het nummer één was gelegen (CGVS, p.9), wat dan ook doet vermoeden dat uw zus inderdaad aan de zaak woonde op nummer één en dat u niet bij haar woonde. Dit gegeven doet dan ook in grote mate afbreuk aan uw beweerde betrokkenheid bij de problemen die uw familie kende als gevolg van deze zaak.

Voorts legt u nog meer tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen, aangezien u stelt dat u gedurende één jaar bij uw vader in Apopa woonde nadat de zaak van uw zus in 2017 werd beschoten (CGVS, p.11-12). Erop gewezen dat u eerder verklaarde sinds 2014 op het adres in Porticos de San Ramón te wonen, stelt u dat u er een lange tijd woonde tot de feiten zich voordeden en dat u dan soms bij uw vader en soms bij uw moeder woonde (ibid.). Uiteindelijk concludeert u dat u een jaar bij uw vader woonde na het schietincident en dat u nadien met uw moeder terug in Porticos de San Ramón ging wonen (ibid.). Erop gewezen dat u eerder stelde bij uw zus te wonen, stelt u nu dat de huizen dicht bij elkaar lagen. Bijgevolg dient er te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een reëel zicht te geven op

uw actuele verblijfplaatsen in El Salvador. Wederom wordt er geconcludeerd dat u niet bij uw zus woonde aan het schoonheidssalon en dat u dus ook niet betrokken was bij de problemen die uw familieleden hadden als gevolg van deze zaak.

Deze conclusie wordt nog verder onderbouwd door uw beperkte verklaringen over de renta die uw zus diende te betalen. U weet namelijk niet aan wie uw zus de renta diende te betalen en u stelt dat u de details niet kent omdat u toen aan het studeren was (CGVS, p.10). Ook weet u niet wanneer die betalingen plaatsvonden (ibid.). Ook stemmen uw verklaringen omtrent de renta niet overeen met die van uw familieleden. Zo weten uw familieleden wel dat het bende 18 betrof (CGVS 1928230, p.16; CGVS 1928233, p.6, 11; CGVS 2013193, p.17-18). Ook stelt u dat de betalingen aan renta op maandelijkse basis waren (CGVS, p.9, 11), terwijl de rest van uw familie stelt dat het wekelijkse betalingen betrof (CGVS 2013193, p.16; CGVS 1928230, p.12). Nochtans stelt u wel dat u meermaals per week een bendelid in de zaak langskomen en zag u soms de betalingen gebeuren (CGVS, p.16). Ook kon u dan naar eigen zeggen direct herkennen dat het een bendelid betrof (CGVS, p.16-17). Dat u desondanks toch geen uitgebreidere verklaringen kan afleggen over de renta en niet kan zeggen welke bende de afpersing uitvoerde en met welke frequentie, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag en uw betrokkenheid bij het schoonheidssalon van uw zus. Bovendien is het ook frappant dat u zelf niks vermeld over uw werkzaamheden in de zaak van uw zus, maar dat uw advocaat dient op te merken dat u er af en toe hielp (CGVS, p.16). Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan uw beweerde betrokkenheid bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vervolgens zijn ook uw verklaringen over de aanval op uw broer tegenstrijdig met die van uw familieleden. Zo stelt u dat uw zus haar tweede zaak reeds had gesloten na nieuwe afpersing alvorens dat uw broer werd aangevallen (CGVS, p.14). Nochtans beweren uw familieleden dat ze net door de aanval op uw broer besloten om de zaak te sluiten (CGVS 1928233, p.10, 19; CGVS 2013193, p.20). Ook situeert u de aanval op uw broer in november 2019 (CGVS, p.13) terwijl dit incident volgens uw familieleden op 15 oktober 2019 plaatsvond (CGVS 1928233, p.9; CGVS 2013193, p.20; CGVS 1928230, p.12). U slaagt er bijgevolg wederom niet in uw betrokkenheid bij de zaak en bij de problemen van uw familie aannemelijk te maken. De documenten die u in dit verband neerlegt, zijnde foto's van de verwondingen van uw broer, de klacht over de aanval op uw broer en het document van de forensische arts, dient te worden opgemerkt dat er uit deze documenten niets kan worden afgeleid over uw betrokkenheid bij het incident.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan enige relevante betrokkenheid van uentwege bij de zaak van uw zus of enige rechtstreekse betrokkenheid van uentwege bij de aangehaalde vervolgingsfeiten. Dat blijkt eens te meer uit de vaststelling dat u ongeacht uw familieband, uw beweerde nabijheid (zie hoger) en zelfs uw beweerde occasionele hulp in de zaak (zie hoger), zelf nooit benaderd werd door bendeleden en nooit problemen met hen had (CGVS, p.15). In dat verband wordt ook vastgesteld dat uw vader en moeder zich nog steeds in El Salvador bevinden (CGVS, p.5). Beiden kenden geen problemen met de bendes na het vertrek van uw zus en de overige rechtstreeks bij de zaak betrokken familieleden (CGVS, p.15). Er is dan ook geen reden waarom u met redelijke waarschijnlijkheid een risico zou lopen om wel gevisieerd te worden in verband met het schoonheidssalon.

In zoverre u niet wenst terug te keren naar de wijk waar u eerder woonde maar waar u persoonlijk geen problemen ondervond, kan er worden op gewezen dat u, voor u in Porticos de San Ramón woonde, vijf jaar bij uw vader in Apopa woonde (CGVS, p.4) en dat u ook in de periode 2017-2018 een jaar bij uw vader woonde (CGVS, p. 11). Dat de situatie in zijn wijk relatief goed is blijkt uit de vaststelling dat u niet eens weet of er een bende de macht heeft (CGVS, p.4-5). Dit doet dan ook nog verder concluderen dat u geen reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar El Salvador en dat u zich wel degelijk probleemloos zou kunnen vestigen in de wijk waar uw vader woont.

Voor de volledigheid kan nog worden opgemerkt dat het niet kunnen betalen van universitaire studies niet onder de definitie van vervolging of ernstige schade valt en dat er er uit dit element geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde kan worden afgeleid.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadgroepen, de

Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor wat betreft uw zus María Asunción en uw broer Cesar Ovidio, die de subsidiaire beschermingsstatus werden toegekend, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u, zoals hierboven aangetoond, geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De overige door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart bevatten namelijk louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. De overige documenten die u neerlegt – medische attesten betreffende uw nichtje (...), de klacht over het schietincident, een document van de organisatie CONNA (Consejo Nacional de la Niñez y de la Adolescencia – Nationale Raad voor de Jeugd en de Adolescenten) – kunnen evenmin uw betrokkenheid bij de problemen van uw familie aantonen. Bijgevolg kunnen ze bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen.

Op 23 augustus 2021 ontving het CGVS tevens een opmerking van uw advocaat. Ze stelt dat er nog extra vragen gesteld zouden moeten worden alvorens een negatieve beslissing te nemen. Echter legden u en uw familieleden uitgebreide verklaringen af tijdens jullie persoonlijk onderhoud en kan deze opmerking bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen."

De bestreden beslissing steunt in wezen op de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan enige relevante betrokkenheid van verzoekster bij de zaak van haar zus of enige rechtstreekse betrokkenheid bij de aangehaalde vervolgingsfeiten en dit omwille van vage en tegenstrijdige

verklaringen met betrekking tot haar woonplaats, omwille van de beperkte verklaringen die zij aflegde over de renta die haar zus diende te betalen en omwille van tegenstrijdige verklaringen met haar familieleden over de aanval op haar broer.

Verzoekster citeert in een voetnoot van het verzoekschrift een gedeelte uit de beslissing van haar zus:

“Rekening houdend met de algemene veiligheidssituatie in El Salvador, en gezien de door u aangebrachte feiten, alsook uw verklaringen over uw profiel, uw familiale/financiële situatie in uw land, het tekort aan nationale bescherming en het gebrek aan een intern vestigingsalternatief in uw hoofde, geloofwaardig worden geacht, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan in artikel 48/4, §2 onder b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling. Bijgevolg dient u de status van subsidiair beschermde te worden toegekend.”

De Raad stelt vast dat de verwerende partij aldus niet betwist dat verzoeksters zus de door verzoekster aangehaalde problemen met een bende heeft gekend op basis waarvan haar de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster baseert zich voor haar nood aan internationale bescherming op dezelfde motieven en problemen die haar zus heeft aangehaald in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en die door de verwerende partij geloofwaardig werden geacht. Verzoekster wordt verweten geen eigen betrokkenheid bij de vermelde feiten te kunnen aantonen.

Daargelaten de vraag of verzoekster haar eigen betrokkenheid bij de geloofwaardig geachte feiten aannemelijk maakt, is de Raad van oordeel dat het mogelijke gebrek aan betrokkenheid bij die feiten geen afbreuk doet aan het feit dat de verwerende partij wel degelijk geloof hecht aan deze feiten en aan de familieband met verzoeksters zus.

Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op algemene informatie (COI Focus Salvador: Retour au pays des ressortissants van 12 juli 2019) waaruit blijkt dat personen die reeds eerder individueel problemen met bendes ondervonden in geval van terugkeer een groot risico lopen opnieuw ernstige problemen met deze bendes te ondervinden, zoals afpersing, wanbetalingen, belemmeringen van de persoonlijke vrijheid of zelfs verkrachting, moord of moord van familieleden. Ook citeert verzoekster uit informatie (The socio-political context of violence in El Salvador, Honduras and Guatemala) waaruit blijkt dat niet alleen personen die reeds onmiddellijk gevisieerd werden door bendes een risico lopen, maar dat ook hun familieleden het risico lopen te worden gevisieerd.

Uit de informatie, die aanwezig is in het administratief dossier (COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020) blijkt ook dat familieleden van personen die een risicoprofiel hebben evenzeer het doelwit van de bendes kunnen worden.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing weliswaar dat indien verzoekster niet wenst terug te keren naar de wijk waar zij eerder woonde, zij zich bij terugkeer probleemloos zou kunnen vestigen in de wijk waar haar vader woonde, doch verzoekster brengt in het verzoekschrift informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat zowel verzoeksters moeder als haar vader gevestigd zouden zijn in de zeer nabije omgeving van de wijk waar de geloofwaardig geachte problemen in hoofde van verzoeksters zus zich hebben voorgedaan. Ook verwijst zij naar algemene informatie waaruit blijkt dat bendes informatie over personen die bij bendes in een negatief daglicht staan, bewaren en in sommige gevallen ook verspreiden naar leden van dezelfde bende in andere wijken. Dit uit zich in het feit dat wie verhuist of zich als nieuwkomer in een wijk vestigt, het voorwerp uitmaakt van een onderzoek door de heersende bende, die de situatie van deze persoon checkt bij de bendeleden van de kolonie van oorsprong van de betrokkene.

Door louter te stellen dat verzoekster als gezinslid van een begunstigde van internationale bescherming niet automatisch recht heeft op dezelfde bescherming omdat zij geen concrete feiten aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van haar familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haar hoofde zou bestaan, geeft de verwerende partij geen blijk verzoeksters problematiek en nood aan internationale bescherming in geval van terugkeer *in casu* voldoende te hebben onderzocht.

Hoewel uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat verzoekster zelf tot op heden geen persoonlijke problemen heeft ondervonden, betwist de verwerende partij niet dat verzoekster een familielid is van

een persoon die wel degelijk geloofwaardige problemen met een bende kende en hiervoor mede gelet op het gebrek aan nationale bescherming subsidiaire bescherming kreeg toegekend.

Bijgevolg acht de Raad, rekening houdend met alle relevante feiten in verband met verzoeksters land van nationaliteit, met alle door haar afgelegde verklaringen, de door haar voorgelegde stukken en zeker gelet op het geheel aan algemene informatie dat het in deze stand van het geding nog onvoldoende uit te sluiten valt dat verzoekster bij een eventuele terugkeer naar El Salvador een (verhoogd) risico loopt bedreigd te worden door bendeleden omwille van de familieband met personen die aannemelijk maakten door een bende te zijn geïdiseerd en internationale bescherming verkregen in het buitenland.

Gelet op wat voorafgaat acht de Raad verder onderzoek van bovenstaande elementen nodig om op correcte wijze verzoeksters nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

Mede in aanmerking genomen dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad in deze stand van zaken aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 november 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF